

BOEKAANKONDIGINGEN

A. FULDAUER, *Bejaardenonderzoek in een huisartspraktijk*. Proefschrift Leiden, 16 maart 1966 (promotor: Prof. Dr. P. MUNTENDAM). 126 bl., 35 tabellen. N.V. Drukkerij Insulind, Hengelo 1966.

Naar aanleiding van de resultaten van verschillende onderzoeken omtrent de gezondheidstoestand van bejaarden heeft de schrijver, huisarts te Hengelo (O), zich afgevraagd, of hij deze groep mensen in zijn praktijk niet te kort deed. In een jaar tijd heeft hij de boven-65-jarigen uit zijn praktijk onderworpen aan een onderzoek, waarvan de omvang bepaald werd door de hem ten dienste staande middelen. Onderzocht werden 253 personen: bij deze mensen werden gemiddeld drie afwijkingen gevonden, waarvan $\frac{1}{3}$ - $\frac{1}{2}$ niet aan de arts bekend was. Het merendeel van deze afwijkingen was behandelbaar en van niet-ernstige aard; slechts 3,5 pct kon ernstig genoemd worden. De schrijver raadt aan, het bejaardenonderzoek op een zestal groepen van afwijkingen te richten, hetgeen noch veel tijd, noch veel laboratoriumonderzoek behoeft te kosten.

Binnen de grenzen van de opgaaf is dit een waardevol stuk werk.

A. QUERIDO, *Amsterdam*

H. G. D. BOUMA, *Trombocytopenie na het gebruik van acetosal*. Proefschrift Groningen, 18 mei 1966 (promotor: Prof. Dr. H. O. NIEWEG). 75 bl., fig., tabellen. Drukkerij Van Denderen, Groningen 1966.

BOUMA beschrijft in dit proefschrift 11 patiënten met trombocytopenie door overgevoeligheid voor acetosal. Het bewijs hiervoor werd deels geleverd door het aantonen van anti-stoffen, deels door het veroorzaken van recidief der trombocytopenie na een proefdosering acetosal. Deze argumenten lijken mij steekhoudend. Het is een belangrijke vondst. Jammer is het dat de schrijver niet mededeelt hoeveel zieken met trombocytopenie in dezelfde periode werden waargenomen waarbij acetosal niet de oorzaak was. Hoe dan ook, men zal bij iedere lijder aan zg. „idiopathische” trombocytopenie de mogelijkheid moeten overwegen dat acetosal de oorzaak is geweest. In de aanvang van dit proefschrift geeft de schrijver een kort overzicht van de historie van de bijwerkingen van acetosal. Hij zegt dat GREGERSEN in 1961 voor het eerst occult bloedverlies na het gebruik van acetosal beschreef. Dit is niet geheel juist. Behalve dat HURST in 1943 maagbloeding na gebruik van acetosal vermeldde, beschreef KELLY in 1956 en onze landgenoot STUBBÉ in 1957 in zijn proefschrift occult bloedverlies met als gevolg anemie, door chronisch gebruik van acetylsalicylzuur.

W. J. BRUINS SLOT

Handbuch der experimentellen Pharmakologie. Onder redactie van O. EICHLER en A. FARAH. Vol. XIX: 5-hydroxytryptamine en related indolealkylamines. Onder redactie van V. ERSPAMER. 928 bl., 109 fig., 2 gekleurde platen, tabellen. Springer-Verlag, Berlijn, Heidelberg, New York 1966. Prijs: geb. DM. 184.

Wederom is een nieuw deel van het *Handbuch der experimentellen Pharmakologie* verschenen, handelend over 5-hydroxytryptamine (5-HT) en verwante indol-alkylamines. Veertien auteurs verleenden aan dit gedegen handboek hun medewerking. Na een bespreking van de histologie van het enterochromaffine celsysteem volgen hoofdstukken over chemische en biologische bepalingmethoden, over voorkomen in de natuur, biosynthese, vrijmaking, transport en

afbraak van indol-alkylamines. De farmacologische werking wordt uitgebreid besproken, met aparte hoofdstukken over perifere effecten, de werking op het centrale zenuwstelsel en de mogelijke betekenis van 5-HT bij een aantal pathofysiologische processen. Daarna volgt een bespreking van 5-HT-antagonisten, van stoffen die de opslag van 5-HT blokkeren, alsmede van remmers van mono-amine-oxydase en van enzymen die aromatische aminozuren decarboxyleren. Het boek wordt besloten met hoofdstukken over de morfologische veranderingen die door 5-HT veroorzaakt worden, en over de betekenis van 5-HT bij het ontstaan van bepaalde ziekten.

C. VAN DER MEER

A. N. WITT, H. COTTA en M. JÄGER, *Die angeborenen Fehlbildungen der Hand und ihre operative Behandlung*. 184 bl., 92 fig. Georg Thieme Verlag, Stuttgart 1966. Prijs: geb. DM. 57.

Na een kort theoretisch gedeelte over normale en gestoorde ontwikkeling van de hand, volgt een uitvoerige bespreking van de afzonderlijke aangeboren misvormingen, overal steunend op het zeer grote eigen materiaal van de schrijvers. Dan volgt de operatieve techniek, gesplitst in een algemeen deel en een speciaal gedeelte met vele praktische aanwijzingen voor de behandeling. Het boek is voorzien van vele goede illustraties, en van een ruime literatuuropgave die ook andere dan de literatuur van Duitse herkomst omvat. Het lijkt mij onmisbaar voor elk die zich op dit gebied beweegt, vooral vanwege de zeer uitgebreide casuïstiek die erin behandeld wordt.

J. D. MULDER

P. GÉRIN, *Notions d'électronique appliquée à la biologie*. 192 bl., 110 fig. Masson & Cie., Parijs 1966. Prijs: gebroch. Fr. fr. 32,—.

Dit is een merkwaardig boekje. Het is bedoeld als een inleiding tot de electronica voor biologen en medici. De schrijver gaat (naar men mag hopen ten onrechte) in zijn oordeel over de mathematische en fysieke kennis van zijn lezerskring zo ver dat hij geen enkele kennis van de natuurkunde onderstelt, en dat de enige formule die wordt gebruikt, die is, welke de wet van Ohm weergeeft. Uit den aard der zaak sluipen toch mathematische en fysieke begrippen en termen door de achterdeur binnen, bv. waar gesproken wordt van exponentieel verval of over het verloop van de sterkte van het veld om een — puntvormige — bron. Ook moeten, bij een behandeling als deze, formuleringen en „bewijsvoeringen” noodzakelijkerwijze wel eens minder dan rigide zijn. Het is echter verwonderlijk, en in zekere zin bewonderenswaardig, hoeveel inzicht de schrijver zijn lezers weet bij te brengen. Het boekje kan worden aanbevolen aan hen die niet méer dan algemene „notions” over de materie in kwestie behoeven en verlangen.

J. W. DUYFF

A. KUMMER, *Chirurgie voor de huisarts*. 5e druk. 300 bl., 135 fig., Scheltema & Holkema N.V., Amsterdam 1966. Prijs: geb. f 29,50.

In deze editie werden slechts hier en daar enkele verbeteringen aangebracht en werden illustraties aan een nauwkeurige revisie onderworpen. De behandeling van het te korte frenulum linguae werd in de tekst opgenomen. Wij verwijzen verder naar de aankondiging op bl. 998 van jaargang 1958.

REDACTIE